

עפ"ת 61963/11/17 - ח'דר אבו שמלה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 61963-11-17 אבו שמלה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ערן קוטון
מערער ח'דר אבו שמלה
נגד מדינת ישראל
משיבה
פסק דין

1. לפני ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (להלן: "בית משפט קמא") שניתן בגדרי תת"ע 7736-05-16.

ההליך בבית משפט קמא

2. לפני בית משפט קמא הונח כתב אישום בו יוחסה למערער עבירה של נהיגה ברכב כאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע, וחלפו למעלה מששה חודשים מיום פקיעת תוקפו, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], (להלן: "פקודת התעבורה"). המערער הודה בביצוע העבירה המיוחסת לו וביקש לצרף שני תיקים נוספים. עניינו של אחד התיקים שצורפו הוא נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה ללא ביטוח ואי ציות לתמרור. עניינו של השני הוא נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח.

המערער הורשע אפוא בביצוע שלוש עבירות לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, שתי עבירות לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970, ועבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

3. על פי כתב האישום בתיק המוביל, ביום 24.2.16 בשעה 15:00 נהג המערער בחיפה, ברכב משא פתוח מסוג וולבו, כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 6.2.11. על פי כתב האישום באחד התיקים שצורפו, ביום 12.12.16 בשעה 09:19 נהג המערער בתל אביב, תוך נסיעה על נתיב המיועד לתחבורה ציבורית, ברכב משא מסוג סקניה ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח. על פי כתב האישום בתיק נוסף שצורף, ביום 8.2.16 בשעה 18:15 נהג המערער בכביש 70 ברכב משא מסוג סקניה כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 6.2.11 וללא פוליסת ביטוח.

4. בטיעוניה לעונש עתרה המאשימה לפני בית משפט קמא להטיל על המערער עונש הכולל פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה שלא תפחת מעשרה חודשים, פסילה מותנית וקנס. מנגד ביקש ב"כ

המערער להתחשב במרשו ככל הניתן. ב"כ המערער טען כי עסקינן במסכת עובדתית אחת אשר יש להתייחס אליה כאל אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. כן הדגיש את מצבו הבריאותי הקשה והחריג של המערער, אב לשבעה ילדים, סב ליותר מעשרים נכדים, והאדם היחיד הנוהג בביתו. ב"כ המערער ביקש להימנע מלפסול בפועל את רישיון הנהיגה של המערער. כן טען כי ככל שיוטל עונש פסילה בפועל, יש לסייגו כך שהפסילה לא תחול בשעות העבודה שכן המערער עובד מבוקר עד ערב כנהג משאית. ענישה מחמירה תפגע במטה לחמו ותגרום נזק משמעותי לבני המשפחה. נטען כי פקיעת תוקף רישיון הנהיגה מקורה בחובות שצבר המערער בהליכי הוצל"פ ולא בסיבות אחרות. לגישתו ניתן להחמיר ברכיבי ענישה אחרים אך להימנע מלפסול את רישיון הנהיגה של המערער.

גזר דינו של בית משפט קמא

5. בגזר דינו עמד בית משפט קמא על נסיבות ביצוע העבירות, עבירות נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לאחר שתקפו פקע למעלה מחמש שנים מעת ביצוען ועבירות נלוות. בית משפט קמא דחה את טענת בא כוחו לפיה מדובר באירוע אחד שכן מדובר במועדים שונים ובעבירות המתפרסות על פני תקופה בת מספר חודשים, החל מפברואר 2016 ועד דצמבר 2016. לגישת בית משפט קמא יש בעובדה שהמערער מצא לנכון לנהוג פעם אחר פעם ללא רישיון נהיגה תקף כדי להוות נסיבה לחומרא. צוין כי המערער לא תיקן את המחדל וגם אם הוא פועל להסדרתו לא עשה כן ולא ניצל את הזמן הרב שעמד לרשותו במסגרת הדחיות הרבות שניתנו בהליך. לאחר ששקל את מהות העבירות, את נסיבות ביצוען, את הערך החברתי שנפגע מביצוען, כמו גם את מדיניות הענישה הנהוגה, סבר בית משפט קמא כי מתחם העונש ההולם, ביחס לכל אחת מן העבירות, צריך לכלול פסילת רישיון הנהיגה בפועל לתקופה שלא תפחת משני חודשים ולא תעלה על שבעה חודשים לצד קנס משמעותי. כן החליט להטיל על המערער עונש כולל.

לקולא הביא בית משפט קמא בחשבון את הודאתו המיידית של המערער, את נסיבותיו האישיות, את מצבו הכלכלי ומצבו הבריאותי כמפורט במסמכים שהוצגו לעיונו, ואת הנזק שייגרם לו כתוצאה מפסילת רישיון הנהיגה לתקופה ארוכה. כן שקל לקולא את טענת ההגנה לפיה המערער פועל במרץ להסדרת המחדל. לחומרא שקל את עברו התעבורתי של המערער הכולל 112 הרשעות קודמות, לרבות הרשעות בגין עבירות דומות. בהקשר זה סבר שיש להתחשב בוותק נהיגתו הרב של המערער, בעובדה שמדובר בנהג מקצועי, ובכך שבמהלך שש השנים האחרונות לא עבר המערער עבירות נוספות. כן שקל לחומרא את העובדה שמדובר במספר עבירות אשר נעברו במסגרת ההליך שלפניו. נוכח כל האמור לא סבר בית משפט קמא שניתן להימנע מפסילה בפועל של רישיון הנהיגה ואף קבע שראוי להשית על המערער פסילה ברף העליון של המתחם שנקבע. עם זאת, נוכח הנסיבות לקולא, החליט להשית פסילה מתונה כדבריו. אשר לעתירת ההגנה לסיוג הפסילה, סבר בית משפט קמא שאין מקום להיעתר לה. זאת שכן סיוג הפסילה ייעקר מתוכן את עונש הפסילה.

6. נוכח כל האמור הטיל בית משפט קמא על המערער את העונש כדלקמן -

קנס בסך 3,000 ₪ לתשלום תוך מאה ועשרים יום; פסילה מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של ששה חודשים בפועל תוך קביעה כי רישיונו הופקד; פסילה מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק

רישיון נהיגה לתקופה של חמישה חודשים על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

הערעור

7. המערער ממאן להשלים עם גזר דינו של בית משפט קמא. לטענתו, בגזר הדין הוטל עליו עונש מחמיר יתר על המידה.

בהודעת הערעור ובטיעוניו המשלימים ציין ב"כ המערער כי העונש שהוטל על מרשו הוא חמור, קיצוני ולא מידתי. לדידו, העבירות בהן הורשע המערער הן עבירות טכניות שענינן פקיעת רישיון הנהיגה עקב צבירת חובות. כפי שנ"ג דרך כלל בבתי המשפט לתעבורה, אם בית משפט קמא היה מאפשר למערער לחדש את רישיונו ולהציג בפניו רישיון נהיגה תקף לאחר תשלום חובותיו, לא היה בית משפט קמא מטיל עונש פסילה בפועל כלל. המערער הצהיר בבית משפט קמא כי הוא פעל להסדרת רישיונו וחיידושו אך בית משפט קמא לא התייחס להצהרתו זו ולא נתן לה כל משקל בבואו לגזור את הדין. המערער (נהג משאית) חולה במחלות קשות מאוד וזקוק לרישיון הנהיגה הן לצרכי עבודתו והן לצרכי נסיעותיו לטיפולים רפואיים אותם הוא מקבל. בהקשר זה בית משפט קמא לא נתן משקל הולם לנסיבותיו האישיות ולמצבו הבריאותי המיוחד. על פי מדיניות הענישה הנהוגה נוטים בתי המשפט שלא להשית פסילה בפועל מקום בו מוסר המחדל. בית משפט קמא שגה בקביעתו לפיה המערער לא ניצל את הזמן הרב שעמד לרשותו במסגרת התנהלות ההליך ולא פעל לחידוש הרישיון. בעניין זה הוצהר מפי ב"כ המערער כי המערער מיוצג על ידי עו"ד שפועל במסגרת הליכי הוצל"פ לחידוש הרישיון. כיוון שמדובר בעניין בירוקרטי מטבע הדברים ההליך מתארך ומתמשך, וזאת בשל עיכוב בקבלת תשובות המרכז לגביית קנסות. בית משפט קמא התעלם מהעובדה כי המערער אושפז במהלך ההליך והדבר הקשה עליו את הסדרת הליכי הוצל"פ הן מול עורך דינו והן מול המרכז לגביית קנסות. על אף מצבו הבריאותי המיוחד והנסיבות הקשות אליהן נקלע, המערער פעל במלוא המרץ, עשה ככל יכולתו, ואף שכר שירותי עו"ד כאמור על מנת להביא לזירוז ההליך. בית משפט קמא לא נימק את דחיית בקשת המערער לסיוג הפסילה על אף שהדבר נתמך הן בחוק והן בפסיקה. התייחסותו של בית משפט קמא וקביעתו כי הסיוג מעקר את הפסילה מתוכן מנוגדת להלכות שנקבעו לאורך השנים בעניין סיוג הפסילה. בנסיבות מיוחדות ובמקרים מיוחדים כגון אלו, וכן משיקולי שיקום, בתי המשפט נוטים לסייג פסילת רישיון נהיגה על מנת שלא לפגוע בפרנסת נאשמים, כאשר מוכח כי עבודתם היחידה היא בנהיגה וכי מצבם הבריאותי אינו מאפשר להם עבודה חלופית. אין מדובר בעבירה בטיחותית אלא בעבירה טכנית שנבעה כאמור מאי תשלום חובות בשל מצב כלכלי קשה ונסיבות אישיות שאינן קלות.

הוסיף ב"כ המערער והזכיר פסקי דין רבים בגדרם לא הוטלו עונשי פסילה בפועל כלל לאחר הסרת המחדל וריפוי הפגם, ולחילופין הוטלו עונשי פסילה בפועל לתקופות מתונות וקצרות מזו שהוטלה על המערער.

לפיכך התבקש בית המשפט להמתיק את עונשו של המערער באופן משמעותי.

8. בדיון חזר ב"כ המערער על טענותיו הרבות והוסיף כי במשך התקופה מאז פקיעת תוקף רישיון הנהיגה פעל המערער לתיקון הפגם ולהסרת המחדל על ידי הוצאת רישיון נהיגה. העיכוב היחיד כיום אינו כרוך

בעבירות תעבורה או עבירות כלשהן אלא אך ורק בהליך בירוקרטי שמקורו במרכז לגביית קנסות. עורך הדין המייצג את המערער בהליכי ההוצל"פ מסר לב"כ המערער כי החסימה לקבלת רישיון הנהיגה הוסרה. כעת על המערער לשלם חלק מהתשלומים שנקבעו על ידי המרכז לגביית קנסות. המערער טרם קיבל את שוברי התשלום, אך לאחר תשלום מספר תשלומים (שלושה ראשונים) ניתן יהיה לפנות למשרד הרישוי לצורך קבלת רישיון הנהיגה. נסיבותיו האישיות של המערער קשות ביותר ואף בדיקה מדוקדקת של עברו התעבורתי מגלה שעסקין בגיליון הרשעות קודמות אופייני למי שנהיגה היא עיסוקו. מכל מקום, עבירת התעבורה האחרונה שביצע המערער נעברה לפני מספר שנים לא מבוטל.

9. בית המשפט התבקש להקל בעונשו של המערער באופן משמעותי, לבטל את רכיב הפסילה בפועל או לקצר את הפסילה תוך החמרה ברכיבי ענישה אחרים (פסילה מותנית והתחייבות). לחילופין התבקש בית המשפט לסייג את הפסילה כך שמערער יוכל לעבוד, לנהוג במהלך שעות היום, ולהותיר את הפסילה לשעות הלילה בלבד.

10. המשיבה טענה תחילה כי על המערער היה לצרף להודעת הערעור את שלושת כתב האישום בגינם הורשע בבית משפט קמא. במהלך הדיון הוגשו באמצעותה שני כתבי האישום שצורפו לעניין העונש.

המשיבה טענה כי הענישה המקובלת בעבירות מסוג אלה בהן כשל המערער היא פסילת רישיון הנהיגה בפועל למשך מספר חודשים ולעיתים כוללת הענישה אף רכיב מאסר בפועל. כן טענה כי בניגוד לטענות המערער בית משפט קמא הביא בחשבון את נסיבותיו לרבות מצבו הבריאותי. עם זאת, מצבו הבריאותי של המערער אינו אמור להוביל לתוצאה לא מאוזנת. עוד טענה המשיבה כי תוצאה נעדרת פסילה בפועל, בהינתן עברו התעבורתי המכביד של המערער, לא היתה נותנת מענה הולם למסוכנותו התעבורתית.

אשר לפסיקה אליה הפנה ב"כ המערער, רובה ככולה עוסקת בנהגים אשר הסירו את המחדל ביחס לרישיון הנהיגה וזה לא המצב בענייננו. כך או כך, פסיקתם של בתי המשפט לתעבורה אינה מחייבת את ערכאות הערעור. כן הוגשה פסיקה המצדדת בענישה שהוטלה בידי בית משפט קמא.

11. נוכח כל אלה ביקשה המשיבה לדחות את הערעור.

דין והכרעה

12. בחנתי את הנתונים שלפניי ושקלתי ענייניו של המערער.

סבורני כי המערער כשל בעבירות שאינן טכניות אלא בעבירות אשר הסכנה בעטיין לציבור המשתמשים בדרך היא רבה, ולצידה זלזול מתמשך בהוראות הדין. כן אציין, בניגוד לאמור בהודעת הערעור, כי המערער לא הצהיר בבית משפט קמא כי הוא פעל ופועל להסדרת רישיון הנהיגה. בדיון אף הוברר כי טרם התגבשו התנאים לקבלת רישיון הנהיגה מחדש.

13. בשנת 2011 פקע תוקף רישיון הנהיגה של המערער אך נראה כי הוא אינו משלים עם פקיעתו וממשיך לנהוג. בעבירות שביצע המערער קיימת חומרה לא מבוטלת שכן המערער נהג ושב ונהג לאחר שתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע חמש שנים קודם לכן. בשתי הזדמנויות נהג המערער ללא פוליסת ביטוח המכסה את נהיגתו ובכך פגיעה נוספת בערכים מוגנים. אם היתה תאונה מתרחשת, נזקיה, או חלקם, היו עלולים להסב נזק גם לקופה הציבורית. באחת ההזדמנויות נהג המערער ברכב משא על נתיב המיועד לתחבורה ציבורית.

14. ב"כ המערער הפנה לפסיקה מקלה, אך כנטען מפי המשיבה רובה ככולה עוסקת בנהגים שריפאו את הפגם וקיבלו רישיון נהיגה. מנגד, בפסיקה ענפה הוטלו עונשי פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופות לא קצרות בגין עבירות שנעברו בנסיבות דומות. עונשי פסילה אלו אושרו או נפסקו בערכאות הערעור (ראו לדוגמא: עפ"ת (מחוזי מרכז) 51481-12-16 לוי נ' **מדינת ישראל** (12.1.17); עפ"ת (מחוזי נצרת) 39803-04-15 **עומר נ' מדינת ישראל** (20.9.15); עפ"ת (מחוזי מרכז) 11890-05-14 **בליה נ' מדינת ישראל** (7.9.14)).

15. כן נפסק ברע"פ 7810/16 לוי נ' **מדינת ישראל** (30.10.16) -

"בבחינת למעלה מן הצורך, יפים בעניין זה דברי השופט נ' סולברג ברע"פ 8013/13 מסעוד נ' **מדינת ישראל**, פסקה 14 (18.12.2013), אשר עסק גם הוא בהטלת עונש מאסר במקרים של עבירות חוזרות של נהיגה בלי רישיון נהיגה וללא ביטוח. וכך כתב: "במחדליו העיד המבקש על עצמו כי מורא החוק אינו חל עליו. רחמנות יתרה כלפיו, כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימי-דרך ואל שאר המשתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנת נפשות, וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברישיון ואיננו מבוטח." אמת הדבר, לא נגרמו פגיעות פיזיות בעקבות עבירות המבקש, אך המעשים כשלעצמם מצדיקים ענישה מחמירה. נוכח ריבוי העבירות של המבקש, והיות שענישה קלה יותר לא הביאה אותו לחדול מביצוע עבירות התנועה, יש מקום למצות את הדין עם המבקש".

16. בנוסף אפנה לדברי בית המשפט העליון שנאמרו על אדם שנהג ללא רישיון נהיגה (שתוקפו פג עשר שנים קודם לנהיגתו) והוטלו עליו, בין היתר, עונשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

במסגרת רע"פ 1973/13 חסן נ' **מדינת ישראל** (24.3.13) נקבע -

"בהתייחס למידת העונש שהוטל על המבקש, סבורני, כי עונש זה אינו מצדיק התערבות, משאין בו כל סטייה חריגה ממדיניות הענישה המקובלת. לעניין רכיב המאסר בפועל, שתי הערכאות הקודמות ראו עין בעין את חומרת העבירה שביצע המבקש, וקבעו, כי בנסיבות העניין, אין מנוס מהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל, זאת, בעיקר לשם הרתעת המבקש, אשר לחובתו עבר תעבורתי לא מבוטל, ונהיגה חוזרת ונשנית, במשך שנים רבות, ללא רישיון, אשר תוקפו פג בשנת 2001. בנסיבות המקרה שלפניי, אין מדובר, לטעמי, בעונש החורג באופן קיצוני מרף הענישה הראוי בעבירות דומות, ולפיכך לא מצאתי כי יש מקום להתערב בעונש שהושת על המבקש, במסגרת בקשת רשות ערעור זו".

17. יוער כי המערער לא נאלץ לבצע את העבירות בעטיין של נסיבותיו האישיות. נראה כי נוכח עיסוקו כנהג משאית החליט להתעלם מעובדת היותו נעדר רישיון נהיגה תקף, לנהוג, ולשוב ולנהוג (בשני רכבי משא שונים ובמקומות שונים בארץ), משל היו הוראות הדין המלצה בלבד. בהקשר זה מקבל אני את גישתו של בית משפט קמא לפיה לא מדובר באירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. כל מעשה עבירה שביצע המערער הוא תוצאה של בחירה מודעת ומחודשת לעבור עבירות ולסכן בנהיגתו את הציבור, עת ניתן היה להימנע מביצוע המעשה. אף אין לבטל את התייחסותו האישית של המערער אשר באה לביטוי לא רק בנהיגה חוזרת ונשנית לאחר שתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע מספר שנים קודם לכן, אלא גם בהתייחסותו להליך דנן. את הליך הערעור יזם המערער בעצמו אך בחר להיעדר מן הדיון ללא שהראה סיבה מוצדקת לכך, ממש כפי שנעדר מעשרת הדיונים שהתקיימו בעניינו בבית משפט קמא. עוד אציין כי טענותיו של ב"כ המערער על אודות המאמץ הרב הנעשה על מנת לשלם חובות נטענו מבלי שגובו ונתמכו בראיה כלשהי.

18. הלכה עמנו לפיה ערכאת הערעור לא תתערב בענישה שנגזרה בידי הערכאה הדיונית אלא במקרים בהם ניתן להצביע על טעות מהותית בגזר הדין או במקרים בהם בית המשפט הדיוני חרג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת.

נפסק בע"פ 5717/14 **מדינת ישראל נ' גדבאן** (2.12.14) -

"[...] **לא בנקל תתערב ערכאת הערעור בעונש שגזרה הערכאה הדיונית, וההתערבות שמורה למקרים חריגים שבהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין או למקרים שבהם העונש חורג באופן מובהק מרמת הענישה הראויה, וזאת גם אחרי תיקון 113 (ראו למשל: ע"פ 9097/05 מדינת ישראל נ' ורשילובסקי (3.7.2006); ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (29.1.2009); ע"פ 5931/11 עבדולייב נ' מדינת ישראל (22.10.2013); ע"פ 3931/13 באום נ' מדינת ישראל (10.6.2014))**".

19. בהינתן האמור עד כה, דומני כי העונש שהוטל על המערער אינו מחמיר יתר על המידה. נראה ברורות כי בגזירת הדין שקל בית משפט קמא את כלל הנתונים הצריכים לעניין, תוך התחשבות בכל נסיבה ונסיבה הן לחומרא והן לקולא. גזר דינו של בית משפט קמא הוא ראוי ומאוזן ולא מצאתי הצדקה לשנותו.

10. אשר לבקשת המערער לסייג את הפסילה ולאפשר למערער לנהוג בשעות היום, אזכיר כי סעיף 36א לפקודת התעבורה קובע ככלל שפסילת רישיונות המוטלת על ידי בית המשפט תחול על נהיגה ברכב מכל סוג שהוא. זהו הכלל והחריג לו הוא: "[...] **רשאי בית המשפט בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות כי הפסילה לא תחול לגבי נהיגת רכב מסוים או לגבי סוג מסוים של רכב**".

הפסיקה הכירה בכך שמקרים המצדיקים סיוג וסיווג פסילת רישיונות נהיגה הם חריגים ומצומצמים, כדי לא לרוקן מתוכן את משמעות ותוכן הפסילה (ראו לעניין זה: רע"פ 4265/12 **איליזרוב נ' מדינת ישראל** (14.6.12)). ככל שפסילת רישיונות נהיגה סיוגה או סווגה הדבר נעשה לגבי נהיגה בכלי רכב ייחודיים כגון טרקטור או מלגזה, באזור מתוחם תוך צמצום חשיפת כלל הציבור לסיכון.

יפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ 3708/08 טואפרה נ' מדינת ישראל (20.7.08) -

"[...] אין מקום להביא עד לחוכא ואיטלולא כמעט את העונש אם יאפשר למערער לשוב מהרה לכביש, והכביש הוא המקום בו בוצעו העבירות, אל נשכח. ולבסוף, גם בנסיבות של אבטלה כנטען, המערער הוא אדם צעיר, ויש לקוות כי יוכל למצוא לתקופת הפסילה מקום עבודה שאינו כרוך בנ ג דווקא".

11. דברים אלו מקבלים משנה תוקף שעה שהוכח שהמערער נעדר רישיון נהיגה תקף גם בימינו אלה. קבלת בקשת ב"כ המערער בהקשר זה חוטאת לדעתי לתכלית הפסילה.

12. על יסוד הטעמים לעיל ובהצטברם זה לזה סבורני כי לא נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא ולא הוכחה עילה המצדיקה התערבות בו. משכך אין מקום להיעתר לערעור.

הצדדים הסכימו כי פסק דין יינתן בהיעדרם.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותוודא קבלתו.

ניתן היום, כ' טבת תשע"ח, 07 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.